

Burgemeester Jan Heijkoop van Hendrik-Ido-Ambacht

‘Ik ben er trots op’

“Ik ben blij dat het hospice binnen onze gemeentegrenzen staat en dat het straks een zusje krijgt in de Alblasserwaard,” aldus burgemeester Jan Heijkoop.

Zijn eerste kennismaking met een hospice was in Dirksland toen hij lid van het College van Gedeputeerde Staten in Zuid-Holland was. Hij ging daar eind jaren negentig op werkbezoek en was onder de indruk van de mooie voorziening. “Ik ben trots dat we sinds 2011 ook een hospice in Hendrik-Ido-Ambacht hebben en dat mensen uit de Zwiindrechtse Waard daar terecht kunnen voor hun laatste levensfase,” zegt burgemeester Jan Heijkoop.

‘Ik hoor positieve berichten over hospice De Cirkel’

In de periode dat hij burgemeester is van Hendrik-Ido-Ambacht heeft hij twee keer een werkbezoek aan hospice De Cirkel gebracht. “Wat mij raakt, zijn de huiselijkheid, het kleinschalige, de goede voorzieningen voor de bewoners en hun naasten en de vele vrijwilligers die zich inzetten om hun zieke medemensen te verzorgen.” Jan Heijkoop is geboren en getogen in de Alblasserwaard. “Ik juich de komst van een tweede hospice De Cirkel in die regio dan ook heel erg toe. Het bestuur van hospice De Cirkel heeft veel daadkracht richting gemeenten en er is een groot draagvlak voor het hospice hier in Ambacht. Dat laatste is mede te danken aan het feit dat De Cirkel een goede naam heeft opgebouwd de afgelopen jaren. Ik hoor altijd positieve berichten. Ik heb alle vertrouwen in een tweede hospice in het westelijke gedeelte van de Alblasserwaard.”

Vrijwilligers

De burgemeester ziet nog andere voordelen. “Als er wachtlijsten in ons hospice in Ambacht zijn, dan kunnen mensen eventueel naar de Alblasserwaard en omgekeerd kan dat ook. Zo kunnen er meer mensen die niet lang meer te leven hebben, geholpen worden.” Hij waardeert het dat veel inwoners van zijn gemeente en uit Zwiindrecht zich als vrijwilliger inzetten in het hospice. “Dat is pas samenleven. Ze doen heel waardevol werk en het verrijkt tegelijkertijd hun leven.” Ook vindt hij het geweldig om te zien dat mensen met carrières in het bedrijfsleven of binnen andere organisaties zich bestuurlijk willen inzetten voor een hospice. “Zo’n voorziening bestaat bij de gratie van gedreven mensen die bereid zijn hun ervaring in te zetten voor dit mooie doel.”

“Het hospice is er voor iedereen, ongeacht leeftijd, geloof of afkomst en primair voor alle inwoners uit de Zwiindrechtse Waard. Ik ben blij en trots dat het binnen onze gemeentegrenzen staat en dat het straks een zusje krijgt in de Alblasserwaard. Mensen verdienen het dat er nog zo’n mooi huis komt. Ik weet zeker dat het straks net zoveel draagvlak krijgt als in onze regio en dat ook mensen in de Alblasserwaard bereid zijn om vrijwilliger te worden en dit belangrijke werk te doen. Het is het meer dan waard.”

Nabestaande Hans Romijn

‘Een eindpunt dat rust geeft’

Hij kende de naam van hospice De Cirkel, maar was er nog nooit geweest. Totdat zijn vrouw Carla te horen kreeg dat zij niet langer meer dan drie maanden te leven had. “Ik heb haar in eerste instantie met heel veel liefde thuis verzorgd, maar het werd te zwaar. Ze kon niet meer lopen en als mantelzorger moet je heel goed weten wat je doet bij iemand die zo ziek is. We besloten te informeren of er plek was in het hospice. We hebben er geen minuut spijt van gehad dat we dat hebben gedaan,” vertelt Hans Romijn.

Hij is geboren en getogen in Den Haag en woont al jarenlang in Hendrik-Ido-Ambacht. “Als alles goed gaat, denk je niet aan een hospice. Begin 2017 begon voor ons de ellende en na een periode tussen hoop en vrees met chemokuren en bestralingen kregen we in oktober 2018 te horen dat Carla was uitbehandeld.” Op 23 oktober is Carla in het hospice gaan wonen. “Hoewel je weet dat dat het eindpunt is, gaf het ons toch heel veel rust. Ik vond het geweldig daar en Carla ook. Wij hebben geen kinderen en voor mij was het toch een opluchting dat ik het niet allemaal meer alleen hoefde te doen. Natuurlijk heb ik ook steun gehad aan mijn familie, maar het idee dat Carla 24 uur per dag in goede handen was, gaf mij zoveel rust.”

“We hebben geen minuut spijt gehad van onze keuze voor een hospice.” Op de foto Hans Romijn met zijn vrouw Carla.

Ontzorgd

Wat Hans geweldig vond, was die hand op je schouder als je het moeilijk hebt. “Regelmatig vroeg een vrijwilliger aan me, kom even in de huiskamer zitten als je wilt praten. Ik werd echt ontzorgd en kon op een andere manier met Carla bezig zijn. Het is precies gegaan zoals mijn vrouw het wilde. Ze wilde niet meer naar huis na haar laatste ziekenhuisopname. Haar wens was naar een hospice te gaan. Het klinkt misschien gek, maar ze heeft het er naar haar zin gehad.” Hans ging elke dag naar haar toe en at regelmatig mee. “Dat vond ik heerlijk, want alleen eten is zo ongezellig.”

Niets is volgens hem belangrijker dan dat mensen met je meeleven in zo’n periode van je leven. “Carla was onder behandeling van oncoloog Joan van den Bosch in het Albert Schweitzer ziekenhuis. Wat een fijne arts is dat. Carla en ik zaten altijd hand in hand tijdens een consult en dat vond hij zo mooi. Toen Carla vanuit het ziekenhuis naar het hospice ging, heeft hij drie kwartier aan haar bed gezeten en haar hand vastgehouden om afscheid van haar te nemen. Dat menselijke in hem en het gevoel dat hij je geeft als patiënt dat je bijzonder voor hem bent, hebben mij diep geraakt. Ook in het hospice wordt het hele proces van loslaten goed begeleid.” Op 27 november 2018 is Carla op 72-jarige leeftijd overleden. “Mede dankzij de medewerkers van het hospice kijk ik positief terug op een hele nare periode in mijn leven. Bedankt!”

Ook uw bijdrage blijft welkom

De Stichting vrienden van hospice De Cirkel werft actief fondsen zodat hospice De Cirkel de bewoners, hun familie en vrienden zorg en begeleiding kan blijven bieden. Dat kunnen periodieke donaties zijn, maar ook giften, legaten of spontane donaties. Wilt u ook een financiële bijdrage leveren aan hospice De Cirkel? U kunt uw bijdrage storten op rekeningnummer NL 09 RABO 0397 6162 79 voor de Zwiindrechtse Waard of op rekeningnummer NL 43 RABO 0335 0453 32 voor de Alblasserwaard t.n.v. de Stichting vrienden van hospice De Cirkel. Alvast hartelijk bedankt!

Vrijwilliger Fieke de Bruin

‘Een verrijking van mijn leven’

Vrijwilliger Fieke de Bruin kwam bijna twee jaar geleden voor het eerst in aanraking met een hospice toen haar moeder in het hospice in Hilversum verbleef. “Er viel een last van me af en ik kon weer dochter zijn. In die periode heb ik voor mezelf besloten ooit ook vrijwilligerswerk in een hospice te gaan doen. Als ik eraan toe zou zijn en dat moment is nu gekomen.”

‘Je kunt je heel nuttig maken als vrijwilliger’

In mei kreeg Fieke haar certificaat uitgereikt en sindsdien mag ze officieel aan de slag als vrijwilliger. “Ik heb een training van twee dagen gevolgd en nog een keer praktijkles gehad bij een leverancier van hulpmiddelen. Ook heb ik een aantal diensten meegedraaid onder leiding van meer ervaren vrijwilligers om te kijken of het werk iets voor me is.” Fieke voelt zich inmiddels helemaal thuis in hospice De Cirkel en vindt het fijn dat ze dit werk kan en mag doen. “Je kunt je heel nuttig maken als vrijwilliger en ik weet ook vanuit de andere kant welke prachtige rol een vrijwilliger kan spelen voor een bewoner of familieleden.”

Training

In het verleden werkte Fieke als poli-assistente in het ziekenhuis en had ze een eigen winkel. Zij zag veel veranderen in de zorg. “Er is minder tijd voor mensen en dat is jammer. Juist daarom is een hospice zo mooi in een laatste levensfase. Daar hebben vrijwilligers echt de tijd. Zij kunnen de aandacht geven die iemand verdient en er voor de volle honderd procent zijn voor iemand.” Fieke is blij dat ze eerst een training heeft gekregen. “Dit werk kun je niet zomaar doen. Het is belangrijk dat je goed voorbereid bent, snapt dat het niet om jezelf draait, maar om de bewoners en weet hoe je met zaken als spiritualiteit, rouw en verlies omgaat.”

De vroege diensten ervaart ze als heel bijzonder. “Die serene rust overal vind ik heerlijk. Langzaam worden de wereld en de bewoners wakker en dan kun je een lekker ontbijt voor hen maken. Ik ben echt een ochtendmens en houd daarvan.” Als moeder van vier kinderen van 33, 24, 19 en 16 heeft zij thuis ook soms haar

“Mooi dat ik iets mag toevoegen aan de laatste levensfase van mensen,” aldus Fieke de Bruin.

handen vol. “Mijn kinderen zeiden meteen: mam dit past echt bij jou.” In haar vrije tijd is Fieke verder druk met yoga, de natuur, uitstapjes met vriendinnen en gezellige dingen doen met haar twee zussen. “Ik vind dit vrijwilligerswerk bij het hospice echt een verrijking van mijn leven. Mooi dat ik iets mag toevoegen aan de laatste levensfase van mensen.”

Nabestaanden Ruud en Tonnie Pak

‘Het is echt een warm nest’

“De zorg groeide ons boven het hoofd, er moest wat gebeuren, maar we wisten niet precies wat.” Aan het woord zijn Ruud en Tonnie Pak over hun (schoon)moeder. De palliatief verpleegkundige die aan huis kwam bij hun (schoon)moeder wees hen op een hospice. “Eerst wilde onze moeder er niets van weten, maar wij hebben doorgezet en kijken nu terug op een mooie laatste levensfase van haar.”

Ruud en Tonnie herinneren het zich nog als de dag van gisteren. “Op woensdag hadden we het gesprek met de verpleegkundige, donderdag belden we naar het hospice, vrijdag hadden we daar een gesprek en maandag hebben we onze moeder naar Ambacht gebracht.” Ruud en Tonnie wonen in Papendrecht en hun moeder had een huis in Rotterdam-Zuid. De verpleegkundige van Aafje kende hospice De Cirkel omdat zij daar ook regelmatig werkt. “Ze had zulke mooie verhalen, die hebben ons echt over de streep getrokken om de stap te nemen.”

Mat

“Mijn moeder was in eerste instantie boos omdat ze thuis wilde blijven. Iemand van 92 uit een vertrouwde omgeving halen, is niet niets. De eerste twee weken moest ze wennen, maar daarna voelde ze zich thuis. Ze sprak lovende woorden tegen haar vriendinnen over de zorg en zei ook altijd erbij dat ze nog niet wist wanneer ze weer naar huis mocht,” vertelt Ruud. Cobi Pak wilde ook niemand tot last zijn en drukte per definitie nooit op de bel als ze hulp nodig had. “Voordat je het wist, stond ze naast haar bed. We hebben het hospice daarom een mat geschonken met een bel erin zodat als ze haar bed uitstapte de vrijwilligers via die mat een waarschuwings-sigitaal kregen.”

“Onze moeder genoot ook van het eten. Heerlijk vond ze het. Ze at vaak twee keer per dag warm en dan ook nog meestal dubbele porties. Geweldig dat menuboekje waaruit de bewoners mogen kiezen.” Wat zij zich ook nog herinneren is kerst in het hospice. “Dat was echt heel mooi. De bewoners kregen een kerstdiner en er kwam iemand op een harp spelen. Dat was prachtig en heel speciaal. Onze moeder heeft daarvan genoten.”

Muizenootjes

Bij Ruud en Tonnie viel er een last van hun schouders toen hun moeder in het hospice verbleef. “We kregen weer wat tijd voor andere dingen en wisten dat zij in hele goede handen was. Het voelde echt als een warm nest. De coördinatoren en vrijwilligers zijn geweldig en ook alle lof voor de nachtzorg van Aafje. Onze moeder zei altijd: die nachtzuster heeft muizenootjes, ze hoort het zelfs als ik me omdraai in mijn bed. Dan staat ze meteen in je kamer. Wij vonden het van A tot en met Z goed geregeld. Niets is te veel en iedereen staat voor je klaar. We zijn ook heel blij dat er op termijn in Papendrecht ook een hospice komt voor de Alblasserwaard. Wij kunnen het iedereen die ooit in een soortgelijke situatie komt als wij aanbevelen.”

Bewoners krijgen in het hospice dezelfde zorg als ze thuis zouden hebben van de thuiszorg, de huisarts en familie en vrienden.

In het hospice zijn zo'n 80 vrijwilligers actief. Ook zijn er twee betaalde coördinatoren.

Tweede hospice De Cirkel voor de Alblasserwaard

Hospice De Cirkel heeft vergevorderde plannen om een tweede vestiging te realiseren op een perceel in Papendrecht. De beoogde kavel ligt aan de Noordkil/hoek Andoornlaan in de wijk Oostpolder. Het nieuwe hospice richt zich op het westelijke gedeelte van de Alblasserwaard en valt onder hetzelfde bestuur en dezelfde Stichting vrienden van hospice De Cirkel als hospice De Cirkel voor de Zwijsrechtse Waard dat sinds 2011 in Hendrik-Ido-Ambacht staat.

In 2018 heeft een afvaardiging van hospice De Cirkel gesprekken gevoerd met onder anderen de burgemeesters van de gemeenten Alblasserdam, Hardinxveld-Giessendam, Molenlanden, Papendrecht en Sliedrecht. Zij omarmen het initiatief van harte en hebben meegedacht over een eventuele locatie. Vanwege de strategische ligging is uiteindelijk gekozen voor Papendrecht-Oost. Er is daar een mooi perceel beschikbaar dat een maatschappelijke bestemming heeft en prima geschikt is om een nieuw hospice conform het Programma van Eisen te laten bouwen. Ook is het goed bereikbaar met de auto en het openbaar vervoer. Wethouder Kees de Ruijter van de gemeente, die onder meer volksgezondheid in zijn portefeuille heeft, is verheugd dat het nieuwe hospice in de gemeente Papendrecht komt. "Het college van burgemeester en wethouders en onze gemeenteraad vinden het een mooie voorziening. We erkennen volledig de regionale behoefte aan zo'n huis waar mensen die niet langer dan drie maanden te leven hebben hun laatste levensfase kunnen doorbrengen. Wij zijn blij dit te mogen faciliteren en deze kavel met een maatschappelijke bestemming hiervoor te koop aan te bieden."

Alle steun is welkom

Het bestuur hoopt dat het hospice in de nieuwe regio net zoveel draagvlak krijgt als in de Zwijsrechtse Waard. Om de tweede vestiging te realiseren heeft het hospice een substantiële donatie gekregen van de stichting Fleur in Alblasserdam. Recentelijk heeft het hospice een prachtige donatie gekregen van de Stichting Roparun en ook de opbrengst van de Truckerstocht van Lions Alblasserwaard Souburgh is bestemd voor het nieuwe hospice. "Dat vinden wij geweldig, want voor de grondaankoop, bouw, inrichting en exploitatie van een hospice is veel geld nodig," zegt bestuursvoorzitter Ad van Driel. Als alles volgens plan loopt, gaan in de tweede helft van 2019 de eerste palen de grond in en opent hospice De Cirkel voor de Alblasserwaard in 2020 zijn deuren.

Bestuursvoorzitter Ad van Driel van hospice De Cirkel (links) en wethouder Kees de Ruijter van de gemeente Papendrecht op het perceel in de wijk Oostpolder. (Foto: Richard van Hoek)

Cees van Breugel over voorbereidingen

'Positieve reacties geven veel energie'

Cees van Breugel: "Er is voor gekozen het huidige hospice De Cirkel als uitgangspunt te nemen bij het Programma van Eisen."

Cees van Breugel maakt sinds 2014 deel uit van de vrienden van hospice De Cirkel. "Ik was al eerder gevraagd, maar had destijds mijn handen nog vol aan andere projecten." Hij heeft jarenlang in diverse functies in de bouwwereld gewerkt. Van bouwadvies tot en met het leiden van complexe bouwprojecten en de uitvoering: Cees weet exact hoe het werkt in de wereld van de aannemerijs. Het ligt dan ook voor de hand dat hij samen met voorzitter Jan van de Wetering van de vrienden van hospice De Cirkel nauw betrokken is bij de bouw van het nieuwe hospice voor de Alblasserwaard. "Een prachtig project. Ik ben dankbaar dat ik hier mijn steentje aan mag bijdragen."

Als vicevoorzitter van de vrienden van hospice De Cirkel zit Cees in de projectgroep en de bouwgroep van het nieuwe hospice. Zijn collega-bestuurder Jan zit in de stuurgroep waar de finale beslissingen worden genomen. "Kernwoorden bij het ontwerp en de bouw van het nieuwe hospice zijn duurzaamheid en onderhoudsarm. Daarnaast is het natuurlijk belangrijk dat het huis in de wijk past, want we gaan bouwen in een bestaande omgeving. Om dat te bewaken, heeft de Welstandscommissie ook kritisch gekeken naar ons ontwerp." Voor het ontwerp is Stijl Architectuur uit Dordrecht in de arm genomen en als aannemer is VORM Bouw uit Papendrecht gekozen. "Wij hebben een regionale functie en vinden het belangrijk om ook partners uit de buurt te kiezen. Zowel Stijl als VORM denkt enorm goed met ons mee. Ze weten wat een hospice is en steunen ons waar mogelijk. Dat is prettig werken."

'Wij weten met wie we zakendoen, dat is belangrijk'

Ervaring

Cees kent beide partijen ook vanuit andere projecten. "Wij weten dus met wie we zakendoen en dat is belangrijk. Zeker voor een maatschappelijke instelling zoals wij zijn. Wij investeren voor de omgeving met gemeenschapsgeld en zijn daar uiterst voorzichtig mee. We draaien elke euro drie keer om voordat we beslissen dat een uitgave verantwoord is." Met de bouw en de inrichting van een hospice is veel geld gemoeid. "We hopen nog veel sponsors te vinden die bij willen dragen aan ons mooie project. De eerste twee jaar krijgen wij geen subsidie van de overheid en zullen we dus onze eigen broek op moeten houden."

Er is goed nagedacht over het nieuwe huis. "Het wordt bijna energieneutraal, zonder gas, met zonnepanelen en we gebruiken duurzame bouwmaterialen. Zo krijgt het lage gedeelte een dak van gras. Er is voor gekozen om het huidige hospice De Cirkel als uitgangspunt te nemen bij het Programma van Eisen. We hoeven het wiel niet opnieuw uit te vinden. We hebben inmiddels ervaring met het bouwen van een hospice en na meer dan acht jaar succesvol operationeel te zijn, kennen we het klappen van de zweep. Uiteraard hebben we ook geleerd. Zaken die destijds minder soepel gingen, proberen we nu anders aan te pakken en bouwtechnische aspecten die in de werkpraktijk minder goed functioneren, passen we nu aan." Het nieuwbouwproject kost veel tijd en is allemaal vrijwilligerswerk. "Ik vind het dat dubbel en dwars waard omdat het zo'n mooi doel is. Met dit tweede hospice kunnen we nog meer mensen die niet lang meer te leven hebben een mooie laatste levensfase bieden. Dat is toch geweldig. Wat ik ook mooi vind om te ervaren, is dat er zoveel positieve reacties zijn. Nu al melden mensen zich spontaan als vrijwilliger of krijgen we donaties. Dat geeft heel veel energie om verder te bouwen aan een tweede hospice De Cirkel."

Oncoloog Joao van den Bosch

'Alles moet kloppen en dat doet het'

"Een ziekenhuis is gericht op behandeling en genezing. Het is daar altijd hectisch. Je moet eerst rust vinden om rustig te sterven. Dat vind je niet in een ziekenhuis, maar thuis of als dat geen optie is in een hospice. Daarom komt hospice De Cirkel net zoals andere hospices in de regio regelmatig ter sprake bij ons op de afdeling. Wij benadrukken dat het een fijne plek is om de laatste levensfase door te brengen. Ik ben echt heel blij met deze mooie voorziening," zegt oncoloog Joao van den Bosch van het Albert Schweitzer ziekenhuis.

'Prachtig wat vrijwilligers doen voor hun medemens'

Jaren geleden was hij al betrokken bij de oprichting van hospice De Cirkel in de Zwijndrechtse Waard. "Toen was een hospice nog een relatief nieuw begrip, nu zijn er veel meer hospices in Nederland. Ik vind het een fantastisch alternatief voor mensen die niet thuis kunnen of willen sterven. Ik hoor ook hele mooie berichten terug van nabestaanden. Ze zijn oprecht dankbaar dat ze gebruik hebben kunnen maken van een hospice en kijken ondanks de moeilijke periode toch terug op een fijne tijd." Waar Joao diep respect voor heeft, zijn de vrijwilligers die werken in een hospice. "Prachtig wat zij allemaal doen voor de medemens, helemaal belangeloos. Ik voel me daar heel klein bij. Het is zo belangrijk om in zo'n laatste fase er te zijn voor iemand en een hand op de schouder te leggen. Alles moet kloppen, want je kunt zo'n periode niet meer overdoen. Zo knap dat vrijwilligers met ondersteuning van de thuiszorg en de huisarts dat allemaal voor elkaar krijgen. Ik zou nu geen vrijwilligerswerk naast mijn werk kunnen doen, maar als ik ooit met pensioen ga, wil ik dat zeker overwegen."

Joao van den Bosch: "Je moet rust vinden om rustig te sterven en dat kan thuis of in een hospice."

Contacten

Joao deed zijn studie geneeskunde aan de Vrije Universiteit Amsterdam. "Leuk detail is dat ik daar als arts-assistent meeliep met een dokter die Schweitzer heette. Zij was oncoloog en vanaf het eerste moment was ik gefascineerd door het contact dat zij met haar patiënten had. Dat was zo mooi dat ik dacht dat wil ik ook." Op de vraag wat hij dan zo bijzonder vindt aan zijn vak zegt hij: "Als oncoloog sta je heel dicht bij de mensen. Je wordt toegelaten tot in het diepst van de ziel en treft mensen op hun meest kwetsbare momenten. Het is zo fijn dat je er dan kunt zijn voor iemand, zijn of haar hand mag vasthouden en iemand mag begeleiden in zo'n proces. Ik zou geen ander beroep willen hebben, ook al is het natuurlijk ook best heftig als je iemand geen uitzicht meer kunt bieden op genezing."

Hij vindt het fijn dat er ook een hospice voor het westelijke gedeelte van de Alblasserwaard komt. "Ik merk dat steeds meer mensen kiezen voor een hospice en het is belangrijk dat een hospice niet te ver weg is van de woonplaats. Mensen willen graag dicht bij huis sterven. Daarnaast maken we ook steeds vaker mee dat er wachtlijsten zijn bij hospices. Dat is geen wenselijke situatie omdat veel mensen niet meer kunnen wachten. Er is zeker behoefte aan een hospice in die regio en ik ondersteun het initiatief dan ook van harte." Joao is gevraagd als lid van het comité van aanbeveling voor het nieuwe hospice De Cirkel. "Daar hoefde ik niet lang over na te denken. Ik doe dat heel graag. Het is maar een piepkleine rol in vergelijking met wat de vrijwilligers doen, maar daar waar ik kan ondersteunen en mijn agenda het toelaat, doe ik het met liefde voor dit mooie doel."

Vrijwilliger Wil Buitenhuis

'Elke bewoner is uniek'

Zij is vrijwilliger van het eerste uur en stond al heel lang voordat hospice De Cirkel in Hendrik-Ido-Ambacht in 2011 zijn deuren opende op de wachtlijst. "Twee vriendinnen van mij werkten in het hospice in Dordrecht en toen ik hoorde van de plannen hier dacht ik, dat is iets voor mij en dat blijkt, want ik ben nu acht jaar vrijwilliger," vertelt Wil Buitenhuis.

Op de eerste dag dat het hospice openging, had Wil vroege dienst om 7.00 uur. "Ik herinner het me nog als de dag van gisteren. Er was één bewoner en alles was nieuw voor ons. Het was een hectische dag en erg onwennig. Dat is na acht jaar wel anders." Tegenwoordig werkt ze meestal 's avonds, soms met haar vroegere buurvrouw en tegenwoordig haar vriendin Ellie, maar ze vindt het ook prima om met anderen te werken. "Het is maar net hoe het uitkomt." Op de vraag wat ze 's avonds zoal doet, antwoordt ze: "Dat wisselt. Ik maak het eten klaar, doe de was, check of de deuren op slot zitten en verder hangt het ook af van wat de bewoners en hun familie wensen. Wij zijn hier voor hen."

'Ik vind het zo heerlijk om hier te werken'

Herinneringen

Eigenlijk is er niet zoveel veranderd de afgelopen jaren in het hospice, hoewel het Wil wel opvalt dat het huis tegenwoordig altijd vol is. "Mensen weten ons te vinden en dat is fijn. In het verleden is het een enkele keer voorgekomen dat er geen bewoners waren. Dat is vreselijk en gebeurt nu gelukkig nooit meer. Ik vind het zo heerlijk om hier te werken." Wie denkt dat er in een hospice nooit gelachen wordt, heeft het helemaal mis volgens Wil. "Ooit was er een mevrouw en die vond mijn trui raar. Ze moest erg lachen toen ik die aanhad. Als ik die trui nu aantrek dan denk ik altijd aan haar. Zulke herinneringen zijn bijzonder." Elke bewoner is volgens Wil uniek en dat maakt werken in een hospice voor haar speciaal. "Iedereen vindt het fijn hier. Je ziet soms de lichtjes weer terugkomen in de ogen van de mensen. Ze zijn niet alleen en hebben hier altijd aandacht en aanspraak. Ook als vrijwilligers hebben wij het goed. Je kunt altijd op collega's terugvallen en we zijn er voor elkaar als dat nodig is. Dat voelt heel prettig." Wil heeft nadat haar kinderen groot genoeg waren jarenlang in de Wereldwinkel gewerkt. "In mijn hart heb ik vroeger altijd de verpleging in gewild, maar dat is er nooit van gekomen. Toen dit op mijn pad kwam, dacht ik dit is mijn kans. Ik heb als vrijwilliger natuurlijk geen medische verantwoordelijkheid, maar mag wel zorgen voor mensen. Eten brengen, kussens opschudden, een hand op de schouder leggen, luisteren... Je kunt hier echt iets betekenen voor een ander."

Wil Buitenhuis: "Toen dit op mijn pad kwam, dacht ik dit is mijn kans."

Bedankt donateurs!

Het bestuur van hospice De Cirkel en het bestuur van de Stichting vrienden van hospice De Cirkel danken iedereen die het hospice financieel ondersteunt. Het hospice is voor een groot deel afhankelijk van de giften en donaties van particulieren, bedrijven en organisaties. "Het is hartverwarmend om te zien dat wij een groot draagvlak in de regio Zwijndrechtse Waard hebben en op die manier onze bewoners, hun familie en vrienden zorg en begeleiding kunnen blijven bieden. Ook in de regio Alblasserwaard, waar ons nieuwe hospice komt, kennen mensen ons al, krijgen we spontane reacties en zelfs al donaties. Geweldig. Veel dank aan iedereen die ons steunt," aldus de voorzitters Ad van Driel en Jan van de Wetering.